

Καί ἡ φωνὴ τοῦ καιτηγέρου ἠρίθμησεν ὅλας τὰς κακὰς πράξεις αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου χωρὶς ν' ἀναφέρῃ καμμίαν καλὴν.

— Ὅχι, οἱ ἁμαρτωλοὶ δὲν εἰσέρχονται εἰς τὸ βασίλειον τοῦ Θεοῦ· φύγ' ἀπ' ἐδῶ.

Τότε, ὁ ἀνθρώπος εἶπε:

Κύριε! Ἀκούω τὴν φωνὴν σου, ἀλλὰ δὲν βλέπω τὸ πρόσωπόν σου, καὶ δὲν ἤξεύρω τὸ ὄνομά σου.

— Εἰμαι ὁ ἀπόστολος Πέτρος, ἀπεκρίθη ἡ φωνή.

— Ἀπόστολε, Πέτρε· λυπήσου με, ἐνθυμήσου τὴν ἀνθρωπίνην ἀδυναμίαν καὶ τὴν εὐσπλαγχνίαν τοῦ Θεοῦ. Δὲν ἦσουν μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ; Δὲν ἔλαβες ἐκ τοῦ σιδήματός σου τὴν διδασκαλίαν σου καὶ δὲν εἶδες τὸ παράδειγμα τῆς ζωῆς σου; Καὶ ἐνθυμήσου, ὅτε ἐρίσκειτο εἰς τὴν ἀγωνίαν καὶ ὑπέφερε, τρεῖς φορές, σὲ παρεκάλεσε νὰ μὴ κοιμηθῇς ἀλλὰ νὰ προσεῦχεσαι, καὶ σὺ ἐκοιμήθης διότι ἐνόσταζες. Τρεῖς φορές, σὲ ἤθρεν ἀποκοιμισμένον. Καὶ ἐγὼ, ἔκαμα τὸ ἴδιο. Ἐνθυμήσου ἀκρόμῃ ὅτι τοῦ ὑποσχέθης νὰ μὴ τὸν ἐγκαταλείψῃς διόλου μέχρι τοῦ θανάτου σου, καὶ ὅτι τὸν ἐγκατέλειψες τρεῖς φορές, ὅταν τὸν ὠδήγησαν ἐνώπιον τοῦ Καϊάφα. Καὶ ἐγὼ, ἔκαμα τὸ ἴδιο. Καὶ ἐνθυμήσου ἀκρόμῃ ὅτι, ὅταν ἔκραξεν ὁ πετεινός, ἐξηλθες ἀπὸ τὸ πραιτώριον καὶ ἔκλαυες πικρῶς. Καί, ἐγὼ ἔκαμα τὸ ἴδιο. Δὲν ἤμπορεῖς νὰ μοὶ ἐμποδίσῃς τὴν εἰσοδὸν εἰς τὸ βασίλειον τῶν οὐρανῶν.

Ὅπισθ' ἀπὸ τὴν θύραν τοῦ παραδείσου ἡ φωνὴ δὲν ἀπῆντησε τίποτε. Ὁ ἁμαρτωλὸς ἔμεινεν ὀλίγας στιγμὰς σιωπηλός, ἔπειτα ξανάηρχισε νὰ κτυπᾷ· ἐζήτησε τὴν ἀδειαν νὰ εἰσέλθῃ.

Μία ἄλλη φωνή, αὐτὴν τὴν φοράν τοῦ προφητὰνακτος Δαβὶδ, τοῦ ἀπεκρίθη:

— Φύγ' ἀπ' ἐδῶ! Ἀμαρτωλοὶ σὺν καὶ σὲ δὲν ἤμποροῦν νὰ ζήσουν, πλησίον μας, εἰς τὸν παράδεισον.

Ἄλλ' ὁ ἁμαρτωλὸς δὲν ἔδωσε διόλου προσοχὴν εἰς αὐτὰς τὰς λέξεις· δὲν ἐγκατέλειψε τὴν θύραν τοῦ παραδείσου καὶ ἐπανελάβε:

— Λυπήσου με, βασιλεῦ Δαβὶδ, καὶ ἐνθυμήσου τὴν ἀνθρωπίνην ἀδυναμίαν καὶ τὴν εὐσπλαγχνίαν τοῦ Θεοῦ. Ὁ Κύριος σὲ ἠγάπησε καὶ σὲ κατέστησε μέγαν ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων. Κατεῖχες πᾶν ὅτι ὁ ἀνθρώπος ἤμπορεῖ νὰ ποθῇ: τὴν ἰσχὺν, τὴν δέξαν, τὸν πλοῦτον, εἶχες γυναῖκας, παιδιά· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς οἰκίας σου, παρετήρησες τὴν γυναῖκα ἐνδὲς ταπεινοῦ ὑπηρέτου σου καὶ ἐκυριεύθης ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας: ἐπῆρες ἀπὸ τὸν Οὐρίαν τὴν γυναῖκά σου καὶ ἔστειλες καὶ αὐτὸν νὰ πέσῃ ὑπὸ τὸ ξίφος ἐνδὲς Ἀμμωνίτου. Σὺ, ὁ ἐπίσης ἦσο πλοῦσιος, ἤρπασες ἀπὸ τὸν πτωχὸν τὴν τελευταίαν ἀμνάδα σου, καὶ ἐξηφάνισες καὶ αὐτὸν τὸν ἴδιον. Καί, ἐγὼ, ἔκαμα τὸ ἴδιο. Ἐνθυμήσου ὅτι ἔπειτα μετενόησες καὶ εἶπες: «Ἀναγνώριζω τὸ σφάλμα μου καὶ μετανοῶ διὰ τὴν ἁμαρτίαν μου». Καί, ἐγὼ, ἔκαμα τὸ ἴδιο. Δὲν ἤμπορεῖς νὰ μοὶ ἐμποδίσῃς τὴν εἰσοδὸν εἰς τὸ βασίλειον τῶν οὐρανῶν.

Ἡ φωνὴ τοῦ βασιλέως Δαβὶδ, ὀπίσω ἀπὸ τὴν θύραν, ἐσιώπησεν:

Ἄλλ' ὁ ἁμαρτωλὸς δὲν ἀπεθαρρύνθη. Ξανάηρχισε νὰ κτυπᾷ τὴν θύραν καὶ νὰ ζητῇ ὅπως γίνῃ δεκτὸς μεταξὺ τῶν εὐτυχῶν.

Νέα φωνή, αὐτὴν τὴν φοράν τοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, τοῦ ἀγαπητοῦ μαθητοῦ τοῦ Σωτῆρος, τοῦ ἀπεκρίθη:

— Φύγ' ἀπ' ἐδῶ! Οἱ ἁμαρτωλοὶ δὲν ἤμποροῦν νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸ βασίλειον τῶν οὐρανῶν.

Ἄλλ' ὁ ἁμαρτωλὸς, ἀναγνώρισας τὴν φωνὴν τοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, ἐχάρη ὑπερβολικὰ καὶ ἀνέκτιχεν ἐλπίδας καὶ εἶπε:

— Τώρα, θὰ εἰσέλθω· ὁ Πέτρος καὶ ὁ Δαβὶδ δὲν θὰ μοὶ ἐμποδίσουν τὴν εἰσοδὸν, διότι γνωρίζουν τὴν ἀνθρωπίνην ἀδυναμίαν καὶ τὴν εὐσπλαγχνίαν τοῦ Θεοῦ. Καὶ σὺ, θὰ μὲ ἀφήσῃς νὰ εἰσέλθω, διότι, εἶσαι ὀλῶ ἀγάπη! Δὲν εἶσαι σὺ, Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, ὁ ὁποῖος ἔγραψες εἰς τὸ βιβλίον σου ὅτι ὁ Θεὸς εἶνε ἀγάπη καὶ ὅτι ἐκεῖνος ποῦ δὲν ἀγαπᾷ δὲν γνωρίζει Θεόν. Δὲν ἔλεγες εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ὅταν ἐγγράσας: «Ἀδελφοὶ ἀγαπᾶτε ἀλλήλους;» Καὶ ἤμπορεῖς, τώρα, νὰ μὲ μισήσῃς καὶ νὰ μὲ διώξῃς; Ἡ ἀρνήσου τοὺς λόγους σου ἢ ἀγάπησέ με καὶ ἀφῆσέ με νὰ εἰσέλθω εἰς τὸν παράδεισον!

Αἱ θύραι τοῦ παραδείσου ἠνοίχθησαν διάπλατοι. Ὁ Ἰωάννης ἐνηγκαλίσθη τὸν μετανόησαντα ἁμαρτωλὸν, καὶ τὸν ἀφῆκε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ βασίλειον τῶν οὐρανῶν.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΔΟΞΑΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΑΜΑΞΩΝ

ΩΣ ΜΕΣΟΥ

ΥΓΙΕΙΝΟΥ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟΥ

Τὰ αὐτοκίνητα εἰσελθόντα ἐν τῇ πρακτικῇ χρήσει μετὰ τὴν εὐφρεστάτην τροποποίησιν, τὴν ἐπενεχθεῖσαν εἰς τὴν ἀρχέγονον αὐτῶν τύπον ὑπὸ τοῦ μηχανικοῦ Serpollet ἣν ἐπαρουσίασε εἰς τὴν Παγκόσμιον Ἐκθεσὶν τῶν Παρισίων τῷ 1889, καθὼς καὶ μετὰ τὴν ὀλίγον βραδύτερον ἐφαρμογὴν ἐπ' αὐτῶν, τοῦ διὰ πετρελαίου μηχανισμοῦ τοῦ Daimler, ἐπετελέσαντο ταχέως τοσοῦτον καταπληκτικὰς προόδους ὥστε ὀλίγοι ὑπολείπονται πλέον οὐσιώδεις προσθήκαι ὅπως φθάσωσι τὴν ἄκραν αὐτῶν τελειότητα.

Ἀλθῶς δὲ, ἡ ταχύτης, ἡ ἀκρίβεια τῶν κινήσεων, ἡ εὐστροφία, τὸ ἀπλοῦν τοῦ μηχανισμοῦ, τὸ ἀναπαύσιμον τοῦ ὀχήματος, τὸ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον εὐνοῶ-

τερν, καθιστώσι τὸ αὐτοκίνητον τοσούτον πρακτικὸν καὶ λυσιτελὲς ὄργανον, ὥστε ἀγεται τις νὰ πιστεύσῃ ὅτι τοῦτο ὑποσκελίζον ἐν προσεχείᾳ μέλλοντι πάντα τὰ ἐτέρας κινητῆς δυνάμεως ἀνάλογα ὀχήματα θὰ καταστή τὸ ἀποκλειστικὸν καὶ κατ' ἐξοχὴν μέσον μεταφορᾶς καὶ ψυχαγωγίας τῶν ἐπιουσῶν γενεῶν.

Τὰς πολυτίμους αὐτοῦ ιδιότητας ὡς μέσου μεταφορᾶς πᾶς τις θὰ ἔσχε βεβαίως τὴν εὐκαιρίαν νὰ θεωρήσῃ καὶ πρεπόντως μάλιστα διότι οὐ μόνον εἰς πάντα τὰ κράτη τῆς Εὐρώπης κατὰ μυριάδας ἀριθμεῖται, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ εἰς ἀριθμὸν οὐκ εὐκαταφρόνητον ἀντιπροσωπεύεται ἑπομένως πᾶς περαιτέρω περὶ τούτου λόγος περιττός ἔσται. Ἀλλὰ τὰ αὐτοκίνητα ὅπως καὶ τὰ ποδήλατα δὲν εἶνε μόνον ἀξιόλογα μεταφορικά μέσα· εἶνε ἐπίσης σπουδαιότατα ὄργανα γυμναστικῆς, ἀσκήσεως, ψυχαγωγίας, καὶ ἀναψυχῆς. (Sport) συνιστῶντα μάλιστα κατὰ τὴν σύγχρονον ἡμῶν ἐποχὴν τὴν ἐξόχως ἀγαπητὴν ἀσκήσιν τῶν τοῦ νεωτερισμοῦ θερμῶν φίλων.

Ἐντεῦθεν προκύπτει ὅτι οὐ μόνον δὲν εἶνε ἀσκοπὸν ἵνα πραγματευθῶμεν ἐν τῷ παρόντι βραχεῖ χρονογραφίᾳ περὶ τῆς σημασίας τοῦ αὐτοκινήτου ἀπ' ἱατρικῆς ἀπόψεως, βασίζόμενοι ἐπὶ τῶν ξένων καὶ προσωπικῶν παρατηρήσεων, ἀλλὰ καὶ φρονοῦμεν ὅτι ἡ γνώσις αὕτη ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ κοινοῦ ἐνεκεν τῆς ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ευρύτερας ἐξαπλώσεως τῆς χρήσεως τοῦ αὐτοκινήτου εἰς πάσας τὰς κοινωνικὰς τάξεις.

Ἀλλ' ὅπως καλλίον κατανοήσωμεν τὴν ἐπίδρασιν τοῦ αὐτοκινήτου ἐπὶ τῶν ποιούντων χρῆσιν αὐτοῦ, δεόν νὰ ἀναλύσωμεν αὐτὰ ταῦτα τὰ στοιχεῖα τὰ συνιστῶντα τοῦτον ἅτινα εἰσὶν τὰ ἑξῆς. 1ον. ταχύτης τῆς ἀμάξης· 2ον ἡ τρομώδης αὐτῆς κίνησις· 3ον τὸ ἀέριον λουτρόν ὅπερ ἀκαταπαύστως λούει καὶ πληττει ὁλόκληρον τὸ σῶμα· 4ον ἡ ἀπόψυξις τοῦ σώματος· 5ον ὁ κοινορτός· 6ον ἡ παρατεταμένη ἀκίνησις τῶν ἐπιβατῶν ἐντὸς τῆς ἀμάξης, 7ον ἡ ψυχικὴ κατάστασις αὐτῶν.

Πάντα τὰ στοιχεῖα ταῦτα ἐπιδρῶσιν ἀναλόγως τῆς ἰδίας αὐτῶν ἐντάσεως ἐπὶ τῶν τοῦ αὐτοκινήτου ἐπιβαίνοντων· ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐπιδράσεως ταύτης ἐκδηλοῦται διαφοροτρόπως καθόσον πρόκειται περὶ ὑγιῶν, ἢ πασχόντων ἐπόχων. Καὶ ἐν μὲν τῇ 1ῃ περιπτώσει ἡ ἐπίδρασις τοῦ αὐτοκινήτου γενομένου κατὰ τοὺς παραδεδομένους κανόνες, εἶνε ἀνάλογος πρὸς ἑτέρου εἶδους ὑγιεινὰς ἀσκήσεως καθ' ἣς τὸ σῶμα πλάσσεται κανονικώτερον καὶ ἀνδρείότερον, αἱ παρειαὶ λαμβάνωσι χρῶμα ῥοδινώτερον, ἡ σωματικὴ ἀντοχὴ εἰς τε τὰς ψύξεις καὶ ἐν γένει κακουχίας αὐξάνει, ἡ γενικὴ θρέψις βελτιοῦται κ.τ.λ. Ἐν δὲ τῇ 2ᾳ περιπτώσει ὑπάρχουσι, τοῦτο μὲν παθολογικαί τινες καταστάσεις αἵτινες εὐρίσκουσι ἐν τῷ αὐτοκινήτῳ πολὺ τιμον θεραπευτικὸν μέσον,

τοῦτο δὲ ἕτεροι δι' ἧς ἡ πείρα καὶ αἱ παρατηρήσεις ἀποδεικνύουσι ὅτι σπουδαίως ἐπιδεινοῦται δι' αὐτοῦ.

Ὁ αὐτοκινήτισμός δύναται νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ πασῶν τῶν λειτουργιῶν καὶ ὀργάνων τοῦ σώματος· ἀλλὰ κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ Δρ. «Gendre» ἡ ἐπίδρασις αὐτοῦ εἶνε πολλῶ μᾶλλον αἰσθητὴ ἐπὶ τοῦ δέρματος, αἰσθητικῶν τινῶν ὀργάνων, τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος, τῆς κυκλοφορίας, τῆς διαλύσεως τοῦ αἵματος, τοῦ πεπτικοῦ συστήματος καὶ τέλος τοῦ κινητικοῦ καὶ νευρικοῦ συστήματος.

Ἐπὶ τοῦ ὑγιούς δέρματος τὸ ἔντονον ρεῦμα ἀέρος παρὰ τὴν αἰσθητὴν τι δροτερόν γενικῶς εὐχρεστον, ἐνεκεν τῆς συστάσεως τῶν μικρῶν ἀρτηριῶν καὶ τριχοειδῶν αὐτῶν ἀγγείων. Τοῦτο δὲ καὶν μεταβάλλεται εἰς αἰτήρημα θάλπου, ὅταν τὸ ὄχημα ἵσταται μετὰ ὅπωςδήποτε παρατεταμένην πορείαν, συνοδευομένην ἐνίοτε καὶ ὑπὸ κνίσμου ὅταν ἡ ἀντίδρασις εἶνε ἔντονος.

Ἐντεῦθεν προκύπτει ἐν σπουδαίῳ συμπέρασμα, ὅτι οὐδέποτε δεόν νὰ ἀναχωρῇ τις δι' αὐτοκινήτου εὐρισκόμενος ἐν ἐπιδρώσει καθότι ὁ ἰδρῶς ταχέως ἐξατμιζόμενος προκαλεῖ συνήθους δυσχερεστους καταρροϊκὰς παθήσεις τῆς ῥινὸς τῶν βρόγχων καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν ὀφθαλμῶν ὡς ἅπαξ παρετήρησα. Σημειωτέον ὅμως ὅτι διὰ τῆς κανονικῆς καὶ παρατεταμένης χρήσεως, προσταποκτάται ταχέως ἑξὶς καθ' ἣν τὸ σῶμα ἀπαιτεῖ μείζονα ἀντίστασιν μὴ ἐπηρεαζόμενον πλέον πᾶν εὐκόλως ὑπὸ τῶν ρευμάτων τοῦ ἀέρος καὶ τῆς ἐξατμήσεως τοῦ ἰδρῶτος.

Οἱ ριγελὴν λοιπὸν ἔχοντες τὴν ιδιουργηρσίαν δύναμιν νὰ εὕρωσι ἐν τῷ αὐτοκινήτῳ πολὺ τιμον μέσον πρὸς ἀπαλλαγὴν καταστάσεως ἐὰν μὴ ἐπικινδύνου πάντη ὅμως λίαν ἐνοχλητικῆς. Ἡ ἐπίδρασις ὅμως τοῦ αὐτοκινήτου ἐπὶ τῶν δερματικῶν παθήσεων τῶν χειρῶν καὶ προσώπου εἶνε συνήθως ἐπιβλαβὴς κατὰ τὰς διαδεδομένους διαφορῶν παρατηρητῶν, ἀλλὰ δερματώσεις τινες καὶ ἡ κνίδωσις, ὁ κνισμός κ.τ.λ. φύσεως νευροαρθρικής οὐχὶ σπανίως ἐπὶ τὰ βέλτια μεταβάλλονται.

Ἐπὶ τῶν ὑγιῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων τὸ ἔντονον ρεῦμα ἀέρος τὸ παραγόμενον κατὰ τὴν πορείαν τοῦ αὐτοκινήτου οὐδεμίαν ἐξασκεῖ ἐπιβλαβὴ ἐπιρροήν. Οἱ ἐμφυσιματικοὶ ἀνευ βρογχικοῦ κατάρρου ποιοῦντες μετὰ τὴν χρῆσιν τοῦ αὐτοκινήτου, οὐ μόνον ἀνέχονται καλλίστα τοῦτο ἀλλὰ καὶ σπουδαίως ἐνίοτε ὀφελοῦνται.

Τοῦτο αὐτὸ δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν καὶ διὰ τοὺς πασχοντας ἀπὸ νευρικοῦ αἰσθημα ἀπ' ἐνὸς μὲν ἐνεκεν τῆς ψυχικῆς τέρψεως ἢ αἰσθάνεται τις κατὰ τὴν ἐκδρομὴν ἀπ' ἑτέρου δὲ ἐνεκεν τῆς μεταβολῆς ἐπὶ τὰ βελτίῳ τῆς γενικῆς θρέψεως αὐτῶν ὡς ἐκ τῆς γενομένης κρείσσονος ὀξειδώσεως τῶν ἰσθμῶν τοῦ σώματος.

Οἱ πάσχοντες πνευμονικὴν φυματίωσιν μετὰ πυρετοῦ καὶ αἰμοπτύσεων, δέον ρητῶς νὰ ἀπέχῃσι τοῦ αὐτοκινήτισμοῦ· ἀλλ' οἱ φέροντες ὑποὺλον τὴν νόσον ταύτην ἀνευ τῶν ἀνωτέρω ἐπιπλοκῶν δύνανται νὰ ποιῶνται μετρίαν αὐτοῦ χρήσιν, ἐκλέγοντες καταλλήλους καιροὺς καὶ προσπιζόμενοι ἐκ τῶν ἐμπροσθεν δι' ὕψλους.

Ἀντιθεῖξιν ρητὴν ἀποτελεῖ τὸ αὐτοκίνητον καὶ διὰ τοὺς πάσχοντας ἐκ καρδιακῶν καὶ ἀγγειακῶν νσημάτων τοὺς αἱμορροειδικούς κτλ. καθότι ὁ ἀήρ καὶ ὁ εἰσπνεόμενος κονιορτὸς προκαλοῦσι ἐπικινδύνους συμφορήσεις τῶν πνευμῶν. Οἱ ἥπατικοὶ δέον νὰ ἀποφεύγῃσι ἐπίσης τὸν αὐτοκινήτισμόν ἐνεκεν τῶν δυσαρέστων ὑπεραιμικῶν καταστάσεων τῶν δυναμένων νὰ ἐπέλθῃσι κατὰ τὴν ἥπατικὴν χώραν ὡς ἐκ τῆς τρομώδους κινήσεως τοῦ ὀχήματος.

Ἐκ τοῦ πεπτικοῦ συστήματος παρετηρήθη ὅτι, ἀνορεξία, δυσπεψία, γαστραλγία, φύσεως νευροπαθητικῆς σπουδαίως ἐπὶ τὰ κρείττω τροποποιούνται διὰ τοῦ αὐτοκινήτισμοῦ, αἱ ἐλκώδεις ὅμως γαστρίτιδες καὶ ἐντερίτιδες συνιστῶσι σπουδαίαν αὐτένδειξιν δι' αὐτόν.

Ἐτερον ἀναμφισβήτητον γεγονὸς εἶνε, ὅτι ἡ γενικὴ τοῦ σώματος θρέψις αὐξάνει διὰ τοῦ αὐτοκινήτισμοῦ τοῦτο μὲν ὡς ἐκ τῆς κρίσεως διαπνοῆς, τοῦτο δὲ ὡς ἐκ τῆς ἐπιδράσεως αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος. Οἱ ἀρθρικοί, ἀναιμικοὶ καὶ χλωροαναιμικοὶ δύνανται λοιπὸν νὰ εὕρωσι λισιτελέστατον μέσον τὸν αὐτοκινήτισμόν πρὸς βελτίωσιν τῆς ἐνοχλοῦσης αὐτῶν καταστάσεως. Οἱ ρευματικοὶ ὅμως δέον νὰ ἀποφεύγῃσι τοῦτον ἐνεκεν τῆς ἰδιαίτης ἐπιδράσεως ἐπ' αὐτῶν, τῶν φύξεων καὶ ρευμάτων τοῦ αἵματος. Φρονιμώτατον ἐπίσης εἶνε ἵνα, ἐν αἷς περιπτώσεσιν ἡ πορεία εἶνε μακρά, κατερχόμενός τις τοῦ ὀχήματος πορεύεται περὶ ἢ ὑποβάλλεται εἰς ἐτέρου εἶδους φυσικὰς τοῦ σώματος ἀσκήσεις· καθότι ἡ παρατεταμένη ἀκίνησις ἐντὸς τοῦ ὀχήματος προδιαθέτει εἰς τὴν πολυσαρκίαν καὶ δυσαρέστους αἰμωδίας τῶν ἄκρων.

Ἐπὶ τοῦ νευρικοῦ συστήματος ἡ ἐπίδρασις τοῦ αὐτοκινήτισμοῦ εἶνε ἰδιαζόντως εὐεργετικὴ· ὑπάρχουσι δὲ οὐκ ὀλίγαι παρατηρήσεις νευροσθενικῶν καὶ ψυχασθενικῶν ποιούντων λελογισμένην καὶ σώφρονα χρήσιν αὐτοῦ, ὅτι ἐὰν μὴ διὰ παντὸς ἀπηλλάγησαν τῶν ἐμμόνων καὶ ἐνοχλητικῶν αὐτῶν ἰδεῶν τοῦλάχιστον ὅμως ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἀνεκουφίσθησαν. Ὅντως δὲ, ἡ χαρὰ ἢ αἰσθάνονται ἰσάμενοι οὕτως εἰπεῖν διὰ τοῦ αὐτοκινήτου αὐτῶν ἐν μέσῳ ἀλλεπαλλήλων θελκτικωτάτων τοπίων ἀποσπώντων ζωηρῶς καὶ ἀδιαλείπτως τὴν προσοχὴν αὐτῶν, εἶνε τοσοῦτον ἰσχυρὰ, ὥστε πᾶσα ἰδέα περὶ τῆς πασχούσης αὐτῶν καταστάσεως ἢ ἀνάμνησις δυσαρέστου παρελθόντος ἐντελῶς περιπίπτει εἰς λήθην. Γνωστὸν δὲ εἶνε ὅτι ὑποκείμενα τοιαύτης φύσεως ἀρκεῖ στιγμιαίως καὶ μόνον νὰ πεισθῶσι περὶ τοῦ ἐναντίου τῶν

ἐμμόνων αὐτῶν ἰδεῶν, ὅπως ἐνίστε τελείως καὶ ὀριστικῶς θεραπευθῶσι. Καίτοι δὲ εἶνε ἀνκμφισβήτητον ὅτι ἡ ἐπίδρασις τοῦ αὐτοκινήτισμοῦ ἐπὶ τῶν νευροσθενικῶν καὶ ψυχασθενικῶν εἶνε πολλῇ ὑπερτέρα ὅταν αὐτοὶ οὗτοι ὀδηγούσι τὸ ὄχημα, ἐν τούτοις δέον νὰ μὴ λησμονώμεν ὅτι τάξις τις αὐτῶν καὶ ἰδίως ἡ τῶν ἐγκεφαλικῶν, μεθύοντες ὑπὸ τῆς ἡδονῆς ἢν αἰσθάνονται ἐν τῇ ψυχαγωγίᾳ ταύτῃ, καθίστανται ἥμιστα προσεκτικοὶ ἐν τῇ διευθύνσει τῆς ἀμάξης δυνάμενοι οὕτω νὰ καταστῶσι ἐπικίνδυνοι οὐ μόνον εἰς ἑαυτοὺς, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς περὶξ ἑαυτῶν.

Ἰδιαίτερος δὲ ἐκ μέρους τῶν ὀφθαλμῶν παρετηρήσαμεν ὅτι οἱ παραπονούμενοι διὰ φαινόμενα ἀσθενείας, ἐνεκεν παρατεταμένης ἐργασίας ἢ φύσεως νευροσθενικῆς, εὐρίσκουσι πολλάκις μεγίστην ἀνακούφισιν τῆς καταστάσεως αὐτῶν ἐν τῇ αὐτοκινήτῳ. Μορφαί τινες βλεφαριτῶν ξηρῶν ἢ ὑπεραιμίας τοῦ βλεφαρικοῦ χειλοῦς τῶν ὀφθαλμῶν ἀνθιστάμεναι εἰς τὰ συνήθη μέσα θεραπείας θεραπεύονται ἐνίστε ἐπίσης διὰ τοῦ αὐτοῦ μέσου.

Αἱ πλείσται ὅμως τοῦ ἐπιπεφυκότος καὶ κατ' ἐξοχὴν τὸ τράχημα τοῦ κερατοειδούς, τῆς ἱρίδος κ.τ.λ. κακῶς ἐπηρεάζονται ἐν ἀνοικτῷ αὐτοκινήτῳ, τοῦτο μὲν ἐνεκεν τοῦ ἀνυψουμένου κονιορτοῦ ὅστις εἰσέρχεται ἐντὸς τῶν ὀφθαλμῶν, τοῦτο δὲ ἐνεκεν τοῦ ἰσχυροῦ ρεύματος τοῦ αἵματος ὅπερ πλήττει ζωηρῶς τὸ λεπτότατον καὶ εὐγενέστατον αἰσθητικὸν τοῦτο ὄργανον.

Δρ. Κ. ΚΑΣΣΙΜΑΤΗΣ

ὀφθαλμίατρος.

Σχολικά. — Σεμνῶς ὁδὸν καὶ ἐπιδιδασκαλῶς ἐν τῇ ἀπλότῃ ἐτελέσθη ἐν τῷ ναφ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἡ ἐορτὴ τῶν Σχολείων ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν **Τριῶν Ἱεραρχῶν** δι' ἀρχιερατικῆς λειτουργίας. Κατὰ ταύτην πλὴν τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ καὶ τῶν διδασκομένων ἀμφοτέρων τῶν φύλων παρέστησαν ὁ Γενικὸς Προξένος κ. Σκωτίδης, οἱ ἐφόροι τῆς Κοινότητος καὶ πυκνὸν ἐκκλήσισμα. Πανηγυρικώτατα δὲ καὶ μεγαλοπρεπέστατα ἐτελέσθη τὴν ἐπομένην Κυριακὴν καὶ ἡ σχολικὴ ἐορτὴ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἀδερωφείου Γυμνασίου, καθ' ἣν